

Arrest

nr. 334 339 van 15 oktober 2025
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. DEVRIENDT
Arnould Nobelstraat 34/0101
3000 Leuven

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Oegandese nationaliteit te zijn, op 3 oktober 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 september 2025.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 oktober 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 oktober 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat J. DEVRIENDT.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U geeft aan geboren te zijn op (...) te Mbarara, Western Region, Uganda, en de Ugandese nationaliteit te hebben. U bekeerde zich op jonge leeftijd tot de Islam. Uw vader overleed toen u nog erg jong was waardoor u op driejarige leeftijd bij een tante introk in Kampala. Uw tante was gehuwd met een moslim partner waardoor ook u zich bekeerde tot dit geloof. Uw tante zorgde ervoor dat u school kon lopen. Een andere familie betaalde uw secundaire studies. U zou ook nog twee jaar verder studeren na 'senior 6' en werkte hierna enige tijd in een winkel van een familielid in Kampala. Hier leerde u uw echtgenoot kennen met wie u in 2008 huwde. Samen kregen jullie negen kinderen. Jullie verhuisden uiteindelijk naar Bujuuko – niet ver van Kampala gelegen.

In 2020 besloot u zich te engageren voor de oppositiepartij National Unity Platform (NUP) die onder leiding van Bobby Wine stond en nog steeds staat. In aanloop naar de verkiezingen van 2021 mobiliseerde u de jeugd in uw regio, printte u T-shirts, en maakte ander campagnemateriaal. Op verkiezingsdag, 14 januari 2021, werd u met geweld meegenomen door veiligheidstroepen aan het verkiezingskantoor van Bujuuko. U werd drie dagen vastgehouden in het politiekantoor waar u ernstig mishandeld werd. Na drie dagen werd u

op borg vrijgelaten na tussenkomst van uw man en ging u naar het hospitaal voor verzorging. Uiteindelijk werd u naar het Aga Khan ziekenhuis in Nairobi, Kenia, overgebracht voor verdere verzorging. Hier zou u een week verblijven om uiteindelijk terug te keren naar Uganda. In Uganda trok u niet naar Kampala of Bujuuko, maar naar uw geboortedorp in Mbarare. U dook hier onder bij familie samen met uw kinderen – maar zonder uw echtgenoot – ook al omdat hij u gewelddadig behandelde. Tot 2025 bleef u wonen in uw geboortestreek. Het was uiteindelijk onder meer uw man die u hielp om het land te ontvluchten door enkele gronden te verkopen. U vroeg een paspoort en Canadees visum aan en verliet begin augustus legaal het land om naar Canada te trekken. Op 4 augustus 2025 maakte u een tussenstop in Brussel maar werd u niet toegelaten op de aansluitende vlucht naar Toronto. U besloot hierop een verzoek om internationale bescherming in te dienen bij de Belgische instanties op 5 augustus 2025. Diezelfde dag werd u overgebracht naar het gesloten centrum te Holsbeek.

Het CGVS nam op 28 augustus 2025 volgende beslissing: weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. U tekende samen met uw raadsman beroep aan tegen deze beslissing op 8 september 2025 voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV). De RvV vernietigde de beslissing van het CGVS op 15 september 2025 in arrest nr. 332779. De RvV oordeelde dat niet kan worden ingezien waarom er in uw hoofde sprake zou zijn van een weigering tot medewerking en de in de bestreden beslissing aangehaalde situatie vermeld in artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, c) van de Vreemdelingenwet. De Raad besloot dat er in casu geen rechtsgrond voorhanden was voor het nemen van de aangevochten beslissing volgens een versnelde procedure aan de grens – en besloot om uw dossier daarom terug te sturen naar het CGVS.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legde u verschillende documenten neer:

1. Geboorteaktes van uw kinderen
2. Lidkaart NUP
3. Foto's van u als lid van NUP
4. Krantenartikel waarin uw aanhouding besproken wordt ('New Vision') – dd. 20/11/2020
5. Medisch rapport opgemaakt door het Ugandese ziekenhuis waar u behandeld werd na uw arrestatie
6. Document van Ugandese politie naar aanleiding van uw vrijlating op borg
7. Brief van NUP secretaris-generaal David Lewis Rubongoya
8. Brief van NUP parlements lid Joel Senyonyi

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen identificeren. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Hierbij dient opgemerkt dat het CGVS reeds op 28 augustus 2025 tot deze conclusie kwam en een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus nam. U tekende tegen deze beslissing van het CGVS beroep aan voor de RvV zoals hierboven beschreven. De RvV vernietigde de genomen beslissing van het CGVS in arrest nr. 332779 omdat er in uw hoofde geen sprake zou zijn van een weigering tot medewerking en de in de bestreden beslissing aangehaalde situatie vermeld in artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, c) van de Vreemdelingenwet. De Raad besloot dat er bijgevolg geen rechtsgrond voorhanden was voor het nemen van de aangevochten beslissing volgens een versnelde procedure aan de grens. De RvV sprak zich niet uit over de grond van het door u ingediende verzoek om internationale bescherming. Het CGVS blijft bij de inhoudelijke beoordeling van de door u aangehaalde asielmotieven, doch houdt in deze nieuwe beslissing rekening met de beslissing van de RvV, en past bijgevolg geen versnelde procedure (aan de grens) toe overeenkomstig artikel 57/6/1, §1, c) Vw.

U haalde tijdens uw persoonlijk onderhoud met een medewerker van het CGVS aan dat u niet naar uw land kan terugkeren omwille van politieke problemen, en omwille van huiselijk geweld gepleegd door uw echtgenoot (notities persoonlijk onderhoud, verder NPO, dd. 25 augustus 2025, p. 14-15). Volgende opmerkingen en bedenkingen dienen echter gemaakt te worden bij deze door u geschetste feiten.

1. U slaagt er niet in uw politiek engagement voor de National Unity Platform (NUP) aannemelijk temaken ondanks de door u overhandigde stukken

1.1 U kan uw persoonlijk engagement en uw rol/functie binnen de NUP niet aantonen

- U legt tegenstrijdige verklaringen af over uw beweerde rol binnen het NUP. Tijdens uw interview met een medewerker voor de DVZ verklaarde u dat u T-shirts maakte voor de NUP, dat u hiervoor enkel betaald werd, maar dat u geen politiek lid bent van een partij (Vragenlijst CGVS, dd. 7/08/2025, p.2). Voor het CGVS verklaart u echter dat u een actief lid was van de NUP, sinds 2020, en dat het uw taak was om jongeren te mobiliseren, maar ook campagnemateriaal te maken zoals T-shirts en sjaals (NPO, p.17). U staft uw lidmaatschap door het neerleggen van een foto van uw NUP lidkaart die u beweert sinds 2020 in uw bezit te hebben.

- Over die lidkaart kan overigens het volgende opgemerkt worden. Eenieder kan deze aanvragen – zelfs online – via de NUP partijkanalen (zie informatie toegevoegd aan het dossier). Zo'n lidkaart zegt in se dus niets over engagement voor deze partij. Bovendien wordt u gevraagd waar en wanneer u deze kaart heeft bekomen. U geeft aan dat u naar het kantoor van de partij moest gaan in Kampala. U geeft aan dat u de kaart sinds 2020 heeft. Gevraagd wanneer u in 2020 deze kaart heeft bekomen, geeft u aan dat u denkt dat het in het begin van het jaar was. Hierbij dient opgemerkt dat algemene info aangeeft dat NUP lidkaarten pas sinds juli 2020 worden uitgegeven door de partij.
- Verder slaagt u er hoegenaamd niet in aan te geven op welke manier u betrokken raakte in of bij de NUP. Hierbij dient ook uw profiel in rekening worden genomen. U schetst zichzelf als een huisvrouw die voor negen kinderen zorgde, niet werkte, af en toe wel kleine jobs deed, en afhankelijk was van de inkomsten die uw echtgenoot vergaarde. Tijdens het persoonlijk onderhoud wordt u dan ook gevraagd op welke manier u actief betrokken raakte binnen de NUP waarop u in eerste instantie ontwijkend antwoordt dat u een lidkaart heeft (NPO, p.17). Wanneer de vraag herhaald wordt, komt u niet verder dan te verwijzen naar de bekende oppositieleider Bobbi Wine, en het feit dat hij de mensen echt wil helpen, en dat u een fan was van hem (NPO, p.17) maar verklaren hoe en met wie u in aanraking zou zijn gekomen met deze oppositiepartij om effectief een actieve rol op te nemen, kan u niet.
- Ook over uw eigen rol binnen de NUP, blijft u steeds algemeen. U verklaart dat u 'mobiliser' was, en dat u T-shirts maakte en campagnemateriaal. U kan echter geen enkel NUP lid laten vallen met wie u zou hebben samengewerkt of die ook actief was in uw regio. De enige twee namen van NUP leden die u wel kent, zijn de secretaris-generaal van de partij, en een bekend parlamentslid, voor wie u campagne zou hebben gevoerd, maar namen van personen uit uw directe NUP omgeving kan u niet geven. Gevraagd wie de leidende figuren waren binnen uw regio Wakiso, antwoordt u dat u het niet weet. Ook op de vraag met wie u dan samenwerkte, moet u het antwoord schuldig blijven (NPO, p.19).
- In een door u neergelegd krantenartikel over uw 'verdwijning' valt dan weer iets heel anders te lezen over uw beweerde rol binnen de NUP. Het 'New Vision' artikel, dd. 20/11/2020, vermeldt dat uw vrienden en supporters actie voeren tegen uw verdwijning. U wordt omschreven als 'parliamentary aspirant' – die recent verklaard had zich kandidaat te stellen voor de aankomende verkiezingen van 2021. In het artikel staat ook dat u een campagneteam rondom u zou hebben onder leiding van Sara Nabirye, de campagne coördinator – en dat uw vrienden, familie en supporters een petitie zijn opgestart om een onderzoek op te starten naar aanleiding van uw verdwijning. Niet alleen is deze informatie geheel in tegenstrijd met uw eigen verklaringen over uw beweerde rol binnen de NUP – ook wanneer u uitdrukkelijk gevraagd wordt of u Sara Nabirye kent, antwoordt u van niet (NPO, p. 20).

In ieder geval slaagt u er niet in uw persoonlijke engagement voor de NUP aannemelijk te maken. Voor de DVZ verklaarde u geen lid te zijn van deze of enige andere partij, voor het CGVS beschrijft u zichzelf als een campagnemedewerker van de NUP in uw regio, en in een door u neergelegd krantenartikel wordt u dan weer omschreven als een potentieel parlamentskandidaat voor de NUP met een heel campagneteam rond zich. Verder kan u weinig tot niets vertellen op welke manier u bij de NUP betrokken raakte, kan u geen namen van NUP leden geven met wie u direct samenwerkte in uw regio, en blijft u wel erg vaag over uw rol binnen de NUP.

1.2 Uw kennis over de NUP is heel erg beperkt

- U geeft correct aan dat de NUP een officieel erkende partij in Uganda is (NPO, p.18) – volgens u sinds 2020. Informatie geeft echter aan dat dit reeds in 2019 gebeurde. Er kan begrip voor worden opgebracht dat u zich hier eventueel van jaar vergist, maar het is minder geloofwaardig dat u niet op de hoogte bent van de ontstaansgeschiedenis van deze nog jonge oppositiepartij onder leiding van Bobbi Wine. Zo kent u de naam van de voormalige partij niet waaruit deze nieuwe partij is gegroeid, met name de National Unity, Reconciliation and Development party (NURP) De partij is ook ontstaan binnen de 'People Power Movement' – een populaire drukkingsgroep rond Bobby Wine – die vooral bekend raakte vanaf 2017 toen deze Ugandese bekende zanger zich kandidaat stelde voor het Ugandese parlement. Deze beweging wilde een einde maken aan corruptie en mensenrechtenschendingen, wilde de Ugandese burgers verenigen, en kende vooral succes bij de jongere bevolking (zie informatie toegevoegd aan het administratieve dossier). De vaststelling dat u hier niet van op de hoogte bent of althans niets over kan zeggen, ook al wordt u hier uitdrukkelijk naar gevraagd, en wordt de term 'Power Movement' u voorgeschoteld, is een eerste aanwijzing voor uw beperkte affiniteit met de politieke NUP partij (NPO, p.21).
- Zoals hierboven reeds aangehaald kent u geen bekende of prominente figuren binnen de NUP – behalve uiteraard Bobby Wine (echte naam 'Robert Kyagulanyi Ssentamu'), de secretaris-generaal van de partij, en bekend parlamentslid Joel Ssenyonyi – voor wie u zogenaamd campagne zou hebben gevoerd. U kent geen andere gekende NUP leden – ook wanneer u uitdrukkelijk enkele namen worden gegeven zoals Mohamed Kivumbi, een prominent parlamentslid en 'deputy president' voor de NUP in 'Central Region', de regio waar uzelf woonde. Ook de naam Matthias Mpuuga kan u niet thuis brengen – nochtans ook een bekend NUP parlamentslid tot 2024 – hij was zelfs een periode de 'Leader of the Opposition', een functie voorbehouden voor de grootste oppositiepartij in Uganda.
- U kan verder geen andere NUP parlamentsleden benoemen (NPO, p. 21) – hoewel deze partij sinds de laatste verkiezingen in 2021 57 parlamentsleden telt.

- Opvallend is ook dat u lijkt aan te geven dat partijleider Bobby Wine geen parlamentslid is (NPO, p. 18) hoewel hij reeds in 2017 verkozen werd – en dit net een van de aanleidingen was van de beweging rond zijn persoon die uiteindelijk uitmondde in de oprichting van de NUP (zie informatie toegevoegd aan het administratieve dossier).
 - Gevraagd naar de 'baret' die Bobby Wine kenmerkte, en die ook door de leden werd gedragen, bent u niet op de hoogte over de context rond dit partijsymbool. Deze baret werd op een bepaald moment immers verboden door de autoriteiten, en het dragen van een dergelijke baret werd zelfs strafbaar gesteld (zie informatie toegevoegd aan het administratieve dossier). Wanneer u hiernaar gevraagd wordt, of dit symbool steeds toegelaten was, antwoordt u dat jullie steeds een T-shirt en baret droegen om steun te betuigen – maar laat u het verbod op het dragen van de rode baret onvermeld (NPO, p.20).
 - Ook wanneer u gevraagd wordt naar de verkiezingsresultaten van de NUP in 2021, blijft u erg op de vlakte en kan u enkel zeggen dat ze de tweede partij waren. Gevraagd of de resultaten betwist werden door de partij, antwoordt u dat dit altijd gebeurt in uw land van herkomst (NPO, p.22). Nochtans is de realiteit heel wat complexer. Eerste peilingen na de verkiezingen toonden immers aan dat Bobby Wine de verkiezingen had gewonnen (met een percentage van rond de 60%), maar twee dagen na de verkiezingen kondigde de Ugandese kiescommissie reeds aan, zonder dat alle stemmen geteld waren, dat Wine tweede eindigde met 35% van de stemmen wat tot heel wat commotie en protesten leidde (zie landeninformatie toegevoegd aan het administratieve dossier). Andere oppositieleiders gaven ook aan dat Wine gewonnen had, en dat de huidige president Museveni enkel als overwinnaar uit de stemming kwam door fraude bij het tellen van de stemmen. Dat u ook hier niets over vermeldt – wanneer u uitdrukkelijk gevraagd wordt naar het resultaat van de NUP in 2021 – toont nog maar eens aan dat u geen of erg beperkte affiniteit hebt met de grootste Ugandese oppositiepartij.
 - Ook over het algemene politieke landschap in Uganda blijkt uw kennis ondermaats. Gevraagd naar andere Ugandese oppositiepartijen kan u enkel de 'Democratic Party' laten vallen – andere oppositiepartijen kent u niet. U kan verder de huidige partij vernoemen die de macht heeft, 'National Resistance Army', maar duidt het aanvankelijk foutief aan als oppositiepartij. In ieder geval illustreren deze verklaringen uw beperkte kennis van het politieke speelveld in Uganda – wat nochtans wel verwacht kan worden van iemand met uw voorgehouden profiel van actief lid binnen de belangrijkste oppositiepartij in uw land van herkomst.
- Bovenstaande vaststellingen tonen dan ook uw beperkte politieke bewustzijn en kennis – zowel van de NUP waarvan u lid zou zijn, als van het hele politieke spectrum in Uganda. U bent niet op de hoogte van de ontstaansgeschiedenis van de NUP, weet zelfs niet dat de leider van deze partij al sinds 2017 parlamentslid is, kent amper prominente figuren binnen de NUP, en bent slechts heel oppervlakkig op de hoogte van de algemene politieke context in Uganda.
- Aangezien uw beweerd politiek activisme in twijfel kan worden getrokken, kunnen uw persoonlijke problemen die hieruit zouden zijn voortgevloeid ook in vraag gesteld worden. Bovendien zijn er ook enkele pertinente bedenkingen te maken bij deze door u geschetste persoonlijke problemen.
2. Volgende bedenkingen kunnen gemaakt worden bij uw beweerde problemen met de Ugandese autoriteiten
- Vooreerst dient ook hier een tegenstrijdigheid opgemerkt te worden met uw verklaringen met een medewerker van de DVZ. Voor de DVZ verklaart u dat u 'eerder dit jaar, in de tweede maand, werd aangehouden en meegenomen door de politie, en dat u de volgende ochtend weer werd vrijgelaten na het betalen van een borg door uw man. Ze troffen u aan toen u T-shirts aan het maken was voor de oppositiepartij, vielen binnen uw huis en namen alles mee zoals een laptop'. (zie vragenlijst CGVS, dd.7 augustus 2025, p.1-2) Voor de medewerker van het CGVS verklaart u echter dat u op 14 januari 2021 werd meegenomen, op verkiezingsdag, dat u drie dagen werd vastgehouden en mishandeld, dat u vrijkwam op borg, en vervolgens voor verzorging naar het ziekenhuis moest, zelfs even in Nairobi, en dat u nadien terugkeerde naar uw geboortedorp waar u onderdook tot 2025 (NPO, p.15). Het gaat hier om zo'n twee duidelijk verschillende weergaves van het asielrelaas dat de geloofwaardigheid ervan meteen in vraag gesteld kan worden.
 - In de door u neergelegde documenten ter staving van uw asielrelaas wordt nog eens een andere versie van de feiten gegeven. Onder meer in het hierboven reeds aangehaalde krantenartikel van 'New Vision' staat dat u sinds eind oktober 2020 vermist zou zijn en dat u het laatst gezien zou zijn toen u een vergadering verliet, en dat uw medestanders een onderzoek eisten naar aanleiding van uw verdwijning (zie groene map in het administratieve dossier). Ook in het door u neergelegde medische attest, opgesteld door 'Valu Aid Medical Center' in Kampala op 21 januari 2021 staat vermeld dat u verwondingen heeft opgelopen naar aanleiding van een ontvoering in oktober 2020 (zie groene map in administratieve dossier). Op het door u overhandigde politiedocument, die uw vrijlating op borg moet staven, staat dan weer 18 januari 2021 als datum van vrijlating op borg vermeld (zie groene map in administratieve dossier) – wat in feite vier dagen na verkiezingsdag – de dag van uw beweerde aanhouding voor het CGVS – betekent, en niet drie dagen zoals uzelf aangeeft.
 - Ook over uw beweerde vlucht naar uw geboortedorp – na uw aanhouding – waar u tussen 2021 en 2025 een ondergedoken leven zou hebben geleid – bent u zeer onduidelijk. Wanneer u gevraagd wordt naar het tijdstip van uw vlucht/verhuis naar Mbarara, bij het overlopen van uw levensloop in Uganda, zegt u in eerste instantie – gevraagd tot wanneer u in Bujuuko heeft gewoond – aarzelend dat u denkt dat het 2019 was om het vervolgens te corrigeren naar 2017 of 2018 (NPO, p.10). Gevraagd waar u dan naartoe ging, antwoordt u

dat u vluchtte naar uw dorp omwille van uw problemen (NPO, p. 10-11). U voegt eraan toe dat u uw kinderen meenam en uw man achterliet (NPO, p.11). Gevraagd wanneer u voor het laatst contact had met uw man, antwoordt u dat dit na uw vrijlating was, en dat dit in 2022 moet geweest zijn, om uzelf vervolgens te corrigeren naar 2023 (NPO, p.11). U erop gewezen dat u eerder 2017/2018 vermeldde, antwoordt u dan weer dat u zei dat u dacht dat het 2017 was, maar dat u het niet zeker weet (NPO, p.11). Later tijdens het interview wijst de medewerker van het CGVS u er nogmaals op dat het niet duidelijk is wanneer u naar uw geboortedorp vluchtte waarop u antwoordt dat u uw man verliet na uw problemen met de politie – die u net ervoor in 2021 situeerde (NPO, p.16). Hoe dan ook, u slaagt er duidelijk niet in op een consistente en duidelijke manier weer te geven waar en vanaf wanneer u woonde voor uw vertrek uit uw land van herkomst – wat toch opvallend is aangezien dit aspect van uw relaas zo verbonden is met de beweerde problemen die u zou hebben gehad met de Ugandese autoriteiten.

- U haalt ook aan dat u na uw vlucht uit Bujuuko ondergedoken leefde in uw geboortedorp tot 2025 en niet meer terugkeerde naar Kampala (NPO, p.16). Wanneer u het heeft over u (twee) jongste kinderen, die geboren zijn na uw beweerde problemen in respectievelijk 2022 en 2023, geeft u aan dat zij geboren zijn in Mbarara (NPO, p.13). Op de door u neergelegde geboorteaktes staat nochtans aangegeven dat uw jongste kinderen, net zoals uw andere kinderen, geboren zijn in het 'Mulago' ziekenhuis, een gekend ziekenhuis in Kampala (zie informatie toegevoegd aan het administratieve dossier). Ook op uw Ugandese paspoort, in beslag genomen door de Belgische luchthavenpolitie, en waarvan een kopie in uw administratief dossier, staat te lezen dat het uitgegeven is in 2022 door de bevoegde autoriteiten in Kampala. Uw bewering dat u tussen 2021 en 2025 ondergedoken leefde in uw geboortedorp komt bijgevolg ook ernstig in het gedrang door deze vaststellingen.

- Wat dit laatste betreft, kan ook opgemerkt worden dat u zelf uw Canadese visum aanvraag bij de bevoegde Canadese instanties in Kampala, en dat u met uw eigen paspoort, legaal, en zonder problemen het land kon verlaten, wat opnieuw een indicatie voor de ongeloofwaardigheid van uw problemen met de Ugandese autoriteiten.

- Tot slot wat betreft uw beweerde arrestatie en vrijlating door de Ugandese politiediensten, dient opgemerkt dat u niets kan vertellen over het betaalde bedrag aan de politie als borg, noch over de politieman die u hierbij geholpen zou hebben (NPO, p.23). Het is ook niet aannemelijk dat u tussen 2021 en 2025 zonder enige problemen in Uganda zou hebben kunnen wonen – indien u daadwerkelijk gezocht zou worden door de Ugandese autoriteiten.

Bovenstaande pertinente vaststellingen doen dan ook de nodige vragen rijzen wat betreft de door u aangehaalde vervolgingsfeiten in uw land van herkomst – gelieerd aan uw beweerde politiek activisme.

3. Volgende bedenking kan gemaakt worden wat betreft het door u aangehaalde huiselijke geweld

- U haalt eveneens aan dat u uw man verliet omwille van familiaal geweld waarvan u het slachtoffer was. Vooreerst dienen uw bedenkelijke verklaringen aangaande uw vervolgingsfeiten nogmaals benadrukt te worden die de nodige vragen doen rijzen bij uw algehele geloofwaardigheid. Ten tweede moet aangestipt worden dat uzelf verklaart dat u uw man op eigen initiatief verliet en naar uw geboortedorp trok met uw kinderen waar u introk bij familie. Bijgevolg wist u zichzelf – op eigen houtje – te onttrekken aan het mogelijke geweld waarvan u het slachtoffer werd. U verklaart vervolgens dat u geen contact meer had met uw man gedurende vier jaar tot – merkwaardig genoeg – op het moment van uw vlucht uit het land – waarbij uw man een beslissende helpende rol zou hebben gespeeld in de financiering van uw vlucht (NPO, p.25). In elk geval geeft u blijk van de nodige zelfstandigheid en zelfredzaamheid om aan een eventuele situatie van intra familiaal geweld te ontsnappen.

4. De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande pertinente argumenten nog steeds niet wijzigen.

- De geboorteaktes van uw kinderen vormen enkel een bevestiging van de identiteit van uw kinderen. Zoals hierboven aangemerkt valt op de geboorteakte van uw twee jongste kinderen bovendien te lezen dat zij geboren zijn in Kampala, en niet in Mbarara, zoals door u verklaard tijdens het interview met het CGVS.

- Uw NUP lidkaart betreft een foto, en geen origineel document, en zoals hierboven aangehaald kan eenieder zulk document aanvragen, en worden deze pas uitgegeven sinds juli 2020 (terwijl u denk dat u deze bekomen heeft begin 2020).

- Het krantenartikel (New Vision) – dd. 20/11/2020 – werd eveneens hierboven besproken waar de vele tegenstrijdigheden (met uw eigen verklaringen) in dit artikel aangestipt werden zodat de authenticiteit van het document ernstig in gedrang komt. Het CGVS kon dit artikel ook niet terugvinden in beschikbare open bronnen – terwijl u aangaf dat u het via internet had geraadpleegd (NPO, p.28).

- Het medische attest, opgesteld door 'Value Aid Medical Center', dd.21 januari 2021, kwam ook reeds ter sprake. Het attest bevat eveneens tegenstrijdige informatie betreffende uw vervolgingsfeiten. Het situeert uw 'verdwijning' in oktober 2020. Het betreft daarnaast ook een kopie, en geen origineel document, waardoor de authenticiteit ervan sowieso moeilijk na te gaan valt.

- Het politiedocument over uw vrijlating op borg betreft ook een kopie, en is opgemaakt op 18 januari 2021, vier dagen na uw vrijlating, terwijl u zelf aanhaalt drie dagen te zijn opgesloten. Ook dit document is bijgevolg niet consistent met uw eigen verklaringen.

- U legt ook twee getuigenissen/brieven neer van twee prominente NUP leden: u verklaart hierover dat u na uw asielaanvraag in België het NUP bureau heeft gecontacteerd en dat zij u deze brieven hebben bezorgd

(NPO, p.29). Hierbij is het opvallend dat de brief van de secretaris-generaal gedateerd is op 1 augustus 2025 – terwijl u uw asielaanvraag indiende op 5 augustus 2025. In dezelfde brief staat te lezen dat u gearresteerd werd op 14 januari 2021, zoals ook u verklaart voor het CGVS, maar staat anderzijds dat u drie dagen later gedumpt werd op de ‘Express Highway Road’ door de veiligheidsagenten, terwijl u beweert dat u op borg werd vrijgelaten via een politieman die u man kende. Ook deze twee brieven zijn overigens kopieën en geen originele documenten – en slagen er niet in de vele pertinente argumenten zoals hierboven geformuleerd om te buigen.

- Tot slot legt u ook enkele foto’s neer die uw rol moeten aantonen binnen de NUP campagne in aanloop naar de verkiezingen in 2021. Hierbij dient opgemerkt dat foto’s sowieso beperkte bewijswaarde hebben aangezien deze makkelijk in scene kunnen worden gezet, een gesolliciteerd karakter kunnen hebben, en in casu niets zeggen over een eventueel oprecht engagement. Op de foto’s staat u afgebeeld aan de zijde van enkele personen maar gevraagd wie deze personen zijn komt u opnieuw niet verder dan te zeggen dat het NUP leden zijn. Gevraagd naar de namen van de personen kan u enkel de secretaris-generaal vernoemen. Ook kan u niet aangeven wanneer deze foto’s genomen zijn (NPO, p.28). Het volstaat echter niet om foto’s neer te leggen en hierbij geen concrete context of uitleg bij te geven – zeker in het licht van uw ongeloofwaardige verklaringen omtrent u beweerd NUP engagement en aangehaalde vervolgingsfeiten. Op de foto’s staat u ook afgebeeld met de rode baret, waarover u reeds weinig uitleg kon geven, en verboden sinds 2019, maar ook met een T-shirt met de slogan ‘People Power’ – een term die u werd voorgelegd en waarover u niets kon zeggen. Het CGVS plaatst dan ook de nodige twijfels bij de echtheid van deze foto’s, of toch zeker bij uw bewering dat u de persoon bent die afgebeeld staat op deze foto’s. In ieder geval zijn er voldoende elementen die de nodige vraagtekens plaatsen bij deze door u neergelegde foto’s, en slagen ook deze documenten er bijgevolg niet in om de geloofwaardigheid van uw asielrelaas om te buigen.

Het geheel van bovenstaande bedenkingen en argumenten leidt ertoe dat het CGVS geen geloof hecht aan uw beweerd politiek activisme in uw land van herkomst, noch aan de problemen die hieruit zouden zijn gevloeid. Het door u vermelde familiale geweld, gepleegd door uw man, weet evenmin te overtuigen.

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen maakt u geenszins aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoekster geeft in het feitenrelaas in het voorliggende verzoekschrift aan dat de omstandigheden van het online persoonlijk onderhoud bij het CGVS van invloed waren op haar gemoedstoestand en het vertrouwen dat zij had in de procedure bij het CGVS, waardoor zij zich niet naar behoren kon uitdrukken tijdens het persoonlijk onderhoud. Meer bepaald wijst zij erop dat er een verkeerde advocaat werd opgeroepen, terwijl haar huidige advocaat reeds diens tussenkomst had gemeld, waardoor zij bijzonder van streek was. Dit leidde tot een discussie over wie zou optreden, hetgeen werd opgetekend in de notities van het persoonlijk onderhoud (npo). Daarnaast was er na een half uur een storing in de videoverbinding, waardoor verzoekster zich nog meer zorgen maakte. Veder was er door een gebrekkige connectie een misverstand wanneer verzoekster wilde aangeven dat zij was opgepakt aan het kieskantoor op 14 januari 2021.

2.2. Verzoekster beroept zich in een eerste middel op de schending van *“ARTIKEL 48/3 EN 48/4 VAN DE VREEMDELINGENWET OMDAT VERZOEKENDE PARTIJ WEL DEGELIJK VOLDOET AAN DE VOORWAARDEN VOOR DE VLUCHTELINGENSTATUS, EN ONDERGESCHIKT AAN DE VOORWAARDEN VOOR SUBSIDIAIRE BESCHERMING, WAARDOOR DE BESTREDEN BESLISSING MOET WORDEN HERVORMD”*.

Verzoekster gaat vooreerst in op de weigering van de vluchtelingenstatus. Zij vangt haar betoog aan met enkele algemene, theoretische beschouwingen inzake de toepassing van artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: de Vreemdelingenwet) en artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951. Vervolgens toetst zij de door haar aangehaalde politieke problemen en situatie aan de inhoud van deze bepalingen en besluit zij:

“Verzoekende partij voldoet aan alle voorwaarden voor het vluchtelingenstatuut, zoals neergeschreven in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Door te stellen dat dit niet het geval is, schendt de bestreden beslissing dit artikel.”

Verzoekster stelt ondergeschikt te voldoen aan de voorwaarden voor subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster geeft enkele algemene, theoretische beschouwingen inzake de toepassing van dit artikel. Vervolgens toetst zij haar problemen met haar echtgenoot en situatie aan de inhoud van dit artikel en besluit zij:

“Indien zou worden vastgesteld dat verzoekende partij niet voldoet aan de voorwaarden voor het vluchtelingenstatuut, dient te worden vastgesteld dat zij wel voldoet aan de voorwaarden voor subsidiaire bescherming, zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Door te stellen dat dit niet het geval is, schendt de bestreden beslissing dit artikel.”

Verzoekster benadrukt verder dat de motivering van het CGVS niet kan worden gevolgd. Daarbij stelt zij vooreerst:

“Voorafgaand dient te worden opgemerkt dat het persoonlijk onderhoud verschillende moeilijkheden kende, waardoor verzoekende partij niet in staat was het persoonlijk onderhoud af te leggen naar haar beste capaciteiten. Een voorbeeld hiervan zijn de moeilijkheden in haar antwoorden op eenvoudige vragen, zoals haar verschillende woonplaatsen (pagina 9-11 van de notities van het verhoor).”

Waar haar politieke engagement en activiteiten in twijfel worden getrokken, doet verzoekster gelden:

“Vooreerst moet worden gewezen op de lidkaart van de NUP (stuk 2), de foto's van verzoekende partij als actief lid van de NUP (stuk 3), de beschuldiging van treason (stuk 4), het krantenartikel (stuk 6) en de brieven van leidinggevende figuren binnen de NUP (stukken 7 en 8). Deze stukken tonen op objectieve wijze aan dat verzoekende partij lid was van de NUP en deze politieke overtuiging ook kenbaar maakte.

Volgens het CGVS zou deze lidkaart (stuk 2) niets zeggen over het engagement van verzoekende partij, omdat “eenieder deze kan aanvragen”. Wanneer verzoekende partij vervolgens aangeeft sinds 2020 over deze kaart te beschikken en dat zij denkt dat dit ergens in het begin van het jaar was, merkt het CGVS op dat deze lidkaarten pas sinds juli 2020 worden uitgegeven. Dergelijke detaillistische opmerkingen, waarvan het belang serieus in vraag kan worden gesteld, zeker gezien de omstandigheden van het persoonlijk onderhoud (zie randnummer 6), worden verzoekende partij verweten.

Tevens lijkt het voor het CGVS niet voldoende om als drijfveer voor deze politieke overtuiging aan te halen dat verzoekende partij werd geïnspireerd door Bobbi Wine, bekend oppositieleider bij de NUP. Nochtans is deze inspirerende figuur de beweegreden voor verzoekende partij om een politieke overtuiging te vormen en hiernaar te handelen.

Nog stelt het CGVS zich vragen bij de rol die verzoekende partij opnam. Verzoekende partij was een typisch voorbeeld van iemand die zich wilde aansluiten bij een beweging en helpen waar ze kon. Dat ging van de straat opgaan om mensen aan te spreken, tot het maken van campagnemateriaal zoals kledij en affiches. Op

een gegeven moment overwoog zij inderdaad om zich kandidaat te stellen voor de aankomende verkiezingen. Zij borg dit plan echter op na haar arrestatie in oktober 2021 (zie randnummer 2). Het is bijgevolg niet vreemd dat verschillende bronnen andere rollen binnen de partij vermelden, aangezien zij hierin ook zelf haar weg zocht. Daarbij vullen de verschillende bronnen vullen elkaar aan, maar spreken zij elkaar niet tegen, in tegenstelling tot wat het CGVS beweert.

Daarnaast trekt het CGVS wegens de beperkte kennis van verzoekende partij over de NUP en de Oegandese politiek haar “beweerd politiek activisme in twijfel”. Hiermee miskent het CGVS echter de realiteit in Oeganda, van dan nog een huisvrouw met op dat moment 6 kinderen. Ten eerste is er het gegeven dat er geen vrijheid van media is in Oeganda, dat de bevolking niet wordt opgeleid om politiek kritisch te denken, en dat politiek bewustzijn actief wordt ontmoedigd door de repressie van de overheid. Daarbij komt nog dat verzoekende partij niet de middelen of de luxe heeft om zich deze politieke kennis toe te eigenen. Wat zij wel begrijpt, is de schrijnende realiteit waar zij dagelijks mee wordt geconfronteerd (zie randnummer 1), en dat een charismatische oppositieleider als Bobbi Wine hiervoor misschien de oplossing kan zijn. Volgens het CGVS zijn bepaalde feitelijke elementen vanzelfsprekend, zoals de ontstaansgeschiedenis van de partij, de bekende figuren binnen de partij, de betekenis van de baret, de betwisting van de verkiezingsresultaten in 2016 en de kennis van andere partijen buiten de regeringspartij en de twee grootste oppositiepartijen. Het kan echter onmogelijk verweten worden aan verzoekende partij dat zij deze zaken niet weet – zeker gezien de hierboven genoemde omstandigheden in Oeganda – of zich hiervoor misschien niet interesseert, en het zegt niets over de concrete politieke overtuiging van verzoekende partij.

Tot slot en bovenal, lijkt het CGVS nieuwe voorwaarden op te leggen om te worden erkend als vluchteling op grond van de vrees voor vervolging wegens politieke overtuiging. Zo stelt het CGVS zich in de bestreden beslissing vragen bij “het politiek engagement” (pg. 2), het “persoonlijke engagement” (pg. 3) en “politiek activisme” (pg. 4) van verzoekende partij. Dit wordt echter geenszins vereist om te worden erkend als vluchteling op grond van een politieke overtuiging. Zijn evenmin vereist: een duidelijk afgelijnde rol binnen een politieke partij, een uitgebreid politiek bewustzijn, een specifieke aanleiding om zich aan te sluiten bij een partij, of een grondige kennis van het politieke spectrum van het land. Door al deze bijkomende voorwaarden op te leggen, gaat het CGVS uit van een onwettige invulling van het vluchtelingenstatuut. De enige juiste wettelijke vereiste in deze is de aanwezigheid van een politieke overtuiging. Van de twijfel die er in hoofde van het CGVS blijkaar bestaat over de aanwezigheid van de politieke overtuiging van verzoekende partij, was klaarblijkelijk geen sprake wanneer verzoekende partij tweemaal werd gearresteerd wegens haar band met de NUP. Deze is dan ook onmiskenbaar aanwezig.”

Met betrekking tot de motivering aangaande haar problemen met de Oegandese overheid, voert verzoekster voorts aan:

“Er zou onduidelijkheid bestaan over de arrestaties van verzoekende partij. Hierbij moet worden meegedeeld dat de eerste arrestatie van verzoekende partij in oktober 2020, naar aanleiding waarvan het krantenartikel (stuk 6) is verschenen, een illegale en niet-gedocumenteerde handeling betreft. Verzoekende partij verkoos daarom om zich tijdens haar verhoor en persoonlijk onderhoud te focussen op haar tweede arrestatie, van 14 t.e.m. 18 oktober 2021, aangezien dit wel een “legale” arrestatie was (op grond van een beschuldiging van landverraad) en zij hiervoor verschillende ondersteunende documenten had. De verwarring in hoofde van CGVS moet in deze zin worden begrepen. Dat de tweede arrestatie vier en niet drie dagen betrof, is opnieuw een detail, waarbij bovendien de omstandigheden van het persoonlijk onderhoud in rekening moeten worden gebracht.

Daarnaast stelt het CGVS zich vragen bij het feit dat verzoekende partij niet duidelijk kan aangeven waar zij wanneer woonde. Dit is echter, zoals reeds aangehaald in randnummer 26, toe te schrijven aan de omstandigheden van het persoonlijk onderhoud. Uit de notities bij het persoonlijk onderhoud (pg. 10-11) blijkt dat verzoekende partij moeite heeft met de precieze jaartallen, maar dat zij duidelijk aangeeft in Bujoko te hebben gewoond tot het moment van de tweede arrestatie, waarna zij vluchtte naar Bwizibwera. Ook het feit dat verzoekende partij tijdens dat zij ondergedoken in Bwizibwera verbleef van 2021-2025 een Oegandeas paspoort verkreeg uit Kampala en de geboorteakten van haar kinderen uit 2022 en 2023 “Kampala” vermelden, is te verklaren. Het is immers familie van verzoekende partij die naar Kampala reisde en deze documenten bekwaam. Bovenal, over deze geboorteaktes, die vooraf aan het persoonlijk onderhoud werden geanalyseerd door het CGVS, wordt enkel gevraagd of deze van de kinderen van verzoekende partij zijn (notities bij persoonlijk onderhoud, pg. 28). Zij heeft dus niet de kans gehad om dit uit te leggen aan het CGVS, net als de plaats van uitgifte van haar paspoort.

Tot slot acht het CGVS de problemen van verzoekende partij met het CGVS ongeloofwaardig omdat zij het land legaal kon verlaten en zij niets kan vertellen over het betaalde bedrag van de borgstelling en de betrokken politieagent. Ten eerste wordt verzoekende partij gezocht door de politie wegens haar politieke overtuiging, maar zijn de douanebeambten en het luchthavenpersoneel hiervan niet noodzakelijk op de hoogte zijn en zouden haar dus niet weigeren. De tweede opmerking over de vrijlating van verzoekende partij berust op een misverstand. Zij werd vrijgelaten onder een zogeheten “police bond” (zie stuk 4), wat een juridische figuur is die vergelijkbaar is met de borgtocht, zij het dat deze zonder betaling gebeurt, maar louter op grond van de belofte ter beschikking van de politie te blijven. De man van verzoekende partij heeft dit voor

elkaar gekregen door een bevriende politieagent wat drinkgeld toe te schuiven, maar verzoekende partij werd hierbij niet betrokken en weet dus niet om welke vriend of welk bedrag het zou gaan.”

Omtrent het door haar ondergane huiselijke geweld, betoogt verzoekster:

“Verzoekende partij slaagde er inderdaad zelf in om zelf te vluchten naar Bwizibwera, zonder haar man. Hieruit kan niet worden afgeleid dat er geen sprake zou zijn van partnergeweld of verkrachtingen. Wel integendeel, dit wordt net aannemelijker gemaakt door het feit dat verzoekende partij zonder haar man vluchtte. Tevens kan de mate van zelfstandigheid en zelfredzaamheid die door het CGVS wordt aangevoerd, niet leiden tot de conclusie dat het gendergerelateerde geweld niet geloofwaardig zou zijn.⁷ De stelling dat verzoekers die blijf geven van enige zelfstandigheid en zelfredzaamheid geen nood aan internationale bescherming tegen gendergerelateerd geweld zouden hebben, is een mythe die geen rekening houdt met de sociale en institutionele context.⁸ Er is bovendien geen significant verband tussen de zelfredzaamheid en de kwetsbaarheid voor dergelijk geweld.⁹

Daarnaast heeft het CGVS verzoekende partij verkeerd begrepen wat betreft het geld dat zij van haar man heeft verkregen. Op de vraag of haar man haar heeft geholpen het land te verlaten, antwoordt zij nochtans duidelijk “neen”, hoewel “een gedeelte van hem kwam” (notities bij persoonlijk onderhoud, pg. 25). Zoals eerder aangehaald had verzoekende partij haar man wijsgemaakt dat zij geld nodig had voor kinderen, terwijl zij dit in feite spaarde voor haar vlucht (zie randnummer 3).

Tot slot kon zij niet aan het geweld ontsnappen, aangezien haar man haar verschillende keren heeft opgezocht in Bwizibwera, waar hij haar opnieuw mishandelde en verkrachtte. Op deze manier werden twee kinderen geboren tussen 2021 en 2025.”

Verzoekster concludeert:

“Op grond van de informatie die verzoekende partij heeft meegedeeld, zowel door haar verklaringen ten overstaan van het CGVS tijdens haar persoonlijk onderhoud en ten overstaan van Uw Raad in dit verzoekschrift, als door de stukken die zij heeft overgemaakt aan het CGVS en aan Uw Raad, blijkt onmiskenbaar dat zij in aanmerking komt voor het vluchtelingenstatuut. Indien zou worden vastgesteld dat zij niet in aanmerking komt voor het vluchtelingenstatuut, dient aan haar subsidiaire bescherming te worden verleend. De motivering van het CGVS om te besluiten dat verzoekende partij hiervoor niet in aanmerking zou komen, kan niet worden gevolgd.

Verzoekende partij verzoekt Uw Raad dan ook om de bestreden beslissing van het CGVS in deze zin te hervormen, en het vluchtelingenstatuut of de subsidiaire bescherming toe te kennen aan verzoekende partij, na het vaststellen van de schending van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, op grond van artikel 39/2, §1, 1° van de Vreemdelingenwet.”

2.3. Verzoekster beroept zich in een tweede middel op de schending van “ARTIKEL 57/6/4, TWEEDE LID VAN DE VREEMDELINGENWET EN HET VERTROUWENS-, ZORGVULDIGHEIDS- EN REDELIJKHEIDSBEGINSEL OMDAT ZIJ NOG STEEDS STEUNT OP DE VERSNELDE PROCEDURE EN NIET OP EEN VERDER ONDERZOEK, WAARDOOR DE BESTREDEN BESLISSING MOET WORDEN VERNIETIGD”.

Verzoekster wijst op artikel 57/6/4 van de Vreemdelingenwet, het arrest van de RvV dat eerder gedurende haar procedure werd geveld en waarbij er werd overgegaan tot de vernietiging van de indertijd door verweerder genomen beslissing en de heden voorliggende, bestreden beslissing.

Verzoekster betoogt:

“36. De bestreden beslissing geeft louter een formeel gevolg aan het arrest nummer 332.779 van Uw Raad en schendt daardoor artikel 57/6/4, tweede lid van de Vreemdelingenwet. Er is geen enkele aanwijzing die aantoonst dat het CGVS een beslissing heeft genomen op grond van de normale procedure. De bestreden beslissing is immers dezelfde als de vernietigde beslissing op grond van de versnelde procedure, en er zijn geen bijkomende onderzoeksdaden – zoals een nieuw persoonlijk onderhoud – verricht.

37. Kortom, alles wijst erop dat het CGVS de bestreden beslissing heeft genomen op grond van een onwettige versnelde procedure. Dit blijkt uit de volgende twee feiten:

Ten eerste heeft het CGVS nagelaten om verder onderzoek te voeren, terwijl Uw Raad in het arrest nummer 332.779 heeft geoordeeld dat een beslissing tot verder onderzoek en daarmee de normale behandeling van het verzoek nodig was. Dit komt bovenal tot uiting in het niet organiseren van een nieuw persoonlijk onderhoud. Dit is eens te meer onbegrijpelijk gezien de gebreken die het vorige persoonlijke onderhoud vertoonden (zie randnummers 6 en 53). Ook wordt verzoekende partij in afwachting van de bestreden beslissing vastgehouden overeenkomstig artikel 74/6, §1, 2° van de Vreemdelingenwet om gegevens te verkrijgen die ten grondslag liggen aan het verzoek en die niet kunnen worden verkregen zonder vasthouding. Het CGVS lijkt dus te begrijpen dat een verder onderzoek nodig is. Echter zijn er nooit bijkomende gegevens opgevraagd bij verzoekende partij, en maakt de bestreden beslissing nergens melding van deze gegevens.

Ten tweede wijst de vasthouding van verzoekende partij in de periode voorafgaand aan de bestreden beslissing op de blijvende hantering van de versnelde procedure. Doordat verzoekende partij immers de facto nooit het Rijk is binnengelaten en bij beide beslissingen op dezelfde plek is vastgehouden, bevindt zij zich onmiskenbaar in de versnelde procedure. Zij kon niet dezelfde waarborgen genieten als de waarborgen die in een gewone procedure gelden en was onterecht nog steeds – minstens de facto – onderworpen aan het sanctieregime van de versnelde procedure.

38. De “inhoudelijke beoordeling” waar het CGVS aldus bij blijft, steunt dus nog steeds op de elementen die werden verzameld tijdens de versnelde procedure, terwijl nochtans is vastgesteld dat deze procedure onterecht is toegepast en dat verzoekende partij recht had op de waarborgen van een gewone procedure.

39. Besluit. De bestreden beslissing is inhoudelijk identiek aan de vernietigde beslissing en steunt op dezelfde gegevens als de bestreden beslissing. Bovendien werd verzoekende partij voorafgaand aan de procedure vastgehouden op dezelfde plaats als waar zij werd vastgehouden voor de vernietigde beslissing. De bestreden beslissing steunt daarom nog steeds op de onwettige toepassing van de versnelde procedure. De loutere pro forma vermelding dat een andere procedure werd toegepast, zonder enig ander bewijs hiervan, doet hieraan geen afbreuk.”

Verzoekster vervolgt:

“2.3. De schendingen van de beginselen van behoorlijk bestuur 40. Door deze houding schendt het CGVS tevens het vertrouwens-, zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel. Hieronder wordt uiteengezet wat deze beginselen inhouden, en waarom het CGVS ze in casu heeft geschonden.

41. Het vertrouwensbeginsel houdt in dat het bestuur de rechtmatige verwachtingen van de burger, die moet kunnen vertrouwen op beloften en een vaste gedragslijn van het bestuur, niet mag beschamen.¹²

Verzoekende partij had door het arrest nummer 332.779 van Uw Raad en de nieuwe detentietitel die was ingegeven door de noodzaak om bijkomende gegevens te verzamelen, de rechtmatige verwachting dat het CGVS een grondig onderzoek volgens de correcte procedure zou ondernemen. Daarnaast had verzoekende partij door het arrest nummer 332.779 van Uw Raad de rechtmatige verwachting dat zij zou worden toegelaten tot het Rijk.

Door het nemen van de bestreden beslissing op grond van een onwettige procedure zonder bijkomend onderzoek, en door de voortgezette detentie, is het vertrouwensbeginsel geschonden.

42. Het zorgvuldigheidsbeginsel vereist dat het bestuur zich gedraagt als een normaal zorgvuldig en redelijk handelend bestuur, geplaatst in dezelfde omstandigheden.¹³

Het CGVS heeft nagelaten om als een zorgvuldige overheid het arrest nummer 332.779 van Uw Raad te eerbiedigen en de correcte procedure toe te passen. De bewering dat zij dit heeft gedaan is louter vormelijk, aangezien dit nergens uit de rest van haar beslissing blijkt. Daarnaast getuigt het van een ernstige mate van onzorgvuldigheid om een verzoeker vast te houden teneinde verdere gegevens te verzamelen, terwijl haar vervolgens op geen enkel moment om verdere informatie wordt gevraagd en de bestreden beslissing nergens melding maakt van deze gegevens. Uw Raad is niet bevoegd om over de wettigheid van deze vasthouding te oordelen, maar dit is niettemin relevant in deze procedure omdat het de onzorgvuldigheid van de overheid in dit dossier nogmaals aantoonst.

43. Tot slot legt het redelijkheidsbeginsel de verplichting op aan het bestuur om, wanneer het zijn beleidsvrijheid uitoefent, de grenzen van de redelijkheid te eerbiedigen.¹⁴

Het is in beginsel niet onredelijk dat het CGVS in de bestreden beslissing tot hetzelfde eindoordeel komt. Het is echter wél onredelijk om te blijven uitgaan van de gegevens die zijn verzameld in het kader van een versnelde procedure en deze procedure dus nog steeds te hanteren, terwijl de onwettigheid hiervan is vastgesteld door Uw Raad in het arrest nummer 332.779, en tot een bestreden beslissing te komen die identiek is aan de vernietigde beslissing. Hiermee oefent het CGVS zijn beleidsvrijheid uit op een wijze die de redelijkheid ver te buiten gaat.”

Verzoekster wijst in dit kader verder op een aantal prejudiciële vragen die door de RvV werden gesteld aan het HvJ en die tot op heden nog niet beantwoord zijn. Ook wijst verzoekster op een nota van Nansen over deze handelswijze.

Verzoekster besluit:

“Het handelen van het CGVS in het dossier van verzoekende partij vertoont sterke gelijkenissen met een procedure waarvan de verenigbaarheid met het Unierecht op dit moment wordt bestudeerd door het Hof van Justitie. In zoverre Uw Raad niet zou beslissen om de bestreden beslissing te vernietigen, dient minstens het antwoord van het Hof van Justitie in de zaken C-50/24 tot en met C-56/24 te worden afgewacht, vooraleer Uw Raad een oordeel kan vellen over de wettigheid van de bestreden beslissing.”

Vervolgens concludeert verzoekster:

“Hoewel de bestreden beslissing formeel stelt dat geen versnelde procedure meer wordt toegepast, blijft zij materieel steunen op hetzelfde onwettige procedurele kader en op de elementen die in het kader van deze procedure werden verzameld. De beslissing is identiek aan de vernietigde beslissing en vermeldt geen nieuwe gegevens, terwijl verzoekende partij hiervoor nochtans wordt vastgehouden. Een grondig onderzoek

naar het in aanmerking komen voor de vluchtelingenstatus of subsidiaire bescherming volgens de gewone procedure is vereist. Dit werd door Uw Raad vastgesteld in het arrest nummer 332.779, maar niet uitgevoerd door het CGVS. Verzoekende partij draagt nog steeds onterecht de gevolgen van de toepassing van de sanctie van de versnelde procedure.

Oordelen dat het CGVS met de bestreden beslissing wél wettig zou hebben gehandeld, quod certe non, betekent dat het CGVS willekeurig de versnelde procedure kan toepassen in eender welk dossier, aangezien zij hierna toch dezelfde beslissing kan weerhouden mits een rechtzetting pro forma. Dit zou ieder nuttig effect van artikel 57/6/4 van de Vreemdelingenwet ontnemen.

De bestreden beslissing schendt dan ook artikel 57/6/4, tweede lid, van de Vreemdelingenwet en de beginselen van vertrouwen, zorgvuldigheid en redelijkheid. Hierdoor kleeft aan de bestreden beslissing een substantiële onregelmatigheid die door Uw Raad niet kan worden hersteld, en moet zij aldus worden vernietigd op grond van artikel 39/2, §1, 2° van de Vreemdelingenwet.

Ondergeschikt dient Uw Raad, indien U zou oordelen dat de beslissing niet moet worden vernietigd of hervormd, de antwoorden op de prejudiciële vragen van het Hof van Justitie in de zaken C-50/24 tot en met C-56-24 af te wachten.”

2.4. Verzoekster stelt in een derde middel dat de “BESTREDEN BESLISSING MOET WORDEN VERNIETIGD OMDAT DE ZORGVULDIGHEIDSPlicht IS GESCHONDEN DOORDAT ESSENTIËLE GEGEVENS ONTBREKEN WAARDOOR UW RAAD NIET KAN BESLISSEN TOT BEVESTIGING OF HERVORMING ZONDER AANVULLENDE ONDERZOEKSMAATREGELEN”.

Verzoekster doet gelden:

“De wijze waarop het persoonlijk onderhoud is gevoerd schendt de zorgvuldigheidsplicht om twee redenen.

Ten eerste werd hierboven reeds uiteengezet dat voor het persoonlijk onderhoud de foute advocaat werd opgeroepen, dat er een storing in de videoverbinding was, en dat er wegens de gebrekkige connectie sprake was van een misverstand (zie randnummer 6). Nogmaals moet worden benadrukt dat deze gebeurtenissen hebben gezorgd voor een aanzienlijke toename van stress bij verzoekende partij die, wegens het belang van een persoonlijk onderhoud, al onder hevige druk stond. Hierdoor heeft verzoekende partij onvoldoende adequaat kunnen reageren op de vragen en niet steeds een afdoende antwoord kunnen geven. Dit heeft als gevolg dat enkele essentiële gegevens ontbreken, waardoor Uw Raad de beslissing niet kan hervormen.

Daarnaast stelt het CGVS geen enkele vraag over het huiselijk geweld dat verzoekende partij ervaarde. Dit ondanks het feit dat verzoekende partij tijdens het persoonlijke onderhoud meermaals melding maakt van dit huiselijk geweld (notities van het persoonlijk onderhoud, pg. 16). Dit getuigt van een uiterst onzorgvuldige houding, aangezien dit wel degelijk een reden kan zijn waarom verzoekende partij recht heeft op subsidiaire bescherming”.

Verzoekster besluit:

“Het persoonlijke onderhoud en de wijze waarop het is gevoerd getuigen van een onzorgvuldige houding in hoofde van het CGVS. Hierdoor schendt de bestreden beslissing de zorgvuldigheidsplicht, en moet deze worden vernietigd omdat Uw Raad deze niet kan hervormen doordat essentiële gegevens ontbreken op grond van artikel 39/2, §1, 2° van de Vreemdelingenwet.”

2.5. Verzoekster vraagt op basis van het voorgaande:

“● in hoofdorde vast te stellen dat de bestreden beslissing de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet schendt door geen vluchtelingenstatuut of subsidiaire bescherming toe te kennen aan verzoekende partij, en de bestreden beslissing te hervormen en het vluchtelingenstatuut of de subsidiaire bescherming aan verzoekende partij toe te kennen;

● in ondergeschikte orde vast te stellen dat de bestreden beslissing artikel 57/6/4, tweede lid van de Vreemdelingenwet en de beginselen van vertrouwen, zorgvuldigheid en redelijkheid schendt, en de bestreden beslissing te vernietigen;

● in ondergeschikte orde vast te stellen dat de bestreden beslissing de zorgvuldigheidsplicht schendt, en de bestreden beslissing te vernietigen;

● in meest ondergeschikte orde de antwoorden op de prejudiciële vragen van het Hof van Justitie in de zaken C-50/24 tot en met C-56-24 af te wachten”.

2.6. Verzoekster voegt ter staving van haar betoog de volgende stukken bij het verzoekschrift:

“1. Diverse data Geboorteaktes van de 9 kinderen van verzoekende partij

2. 2020 Lidkaart van de National Unity Platform (NUP) van verzoekende partij

3. 2020 Foto's van verzoekende partij als actief lid van de National Unity Platform (NUP).

4. 18 januari 2021 Police bond ter vrijlating van verzoekende partij

5. 22 januari 2021 Medisch rapport

6. 20 november 2020 Krantenartikel over eerste arrestatie verzoekende partij

7. 1 augustus 2025 Brief van David Lewis Rubongoya, secretaris-generaal van de National Unity Platform

8. 7 augustus 2025 Brief van Joel Besekezi Ssenyonyi, oppositieleider en parlamentslid voor de National Unity Platform
9. 14 augustus 2025 E-mail waarin meester Devriendt zijn tussenkomst meldt aan het CGVS.
10. 28 augustus 2025 Vernietigde beslissing van het CGVS
11. 25 september 2025 Attest van vasthouding
12. 26 september 2025 Toekenning tweedelijnsbijstand
13. 15 september 2025 RvV 15 september 2025, nummer 332.779
14. 15 september 2025 Bijlage 39bis
15. 23 september 2025 Bestreden beslissing
16. 2023 ROELS L. en CASTELEYN L., *Praktijkgids Gendergerelateerde Procedures om Internationale Bescherming – Seksueel en gendergerelateerd geweld, seksuele oriëntatie en genderidentiteit*, UGent, 2023, 89 p.
17. 2025 NANSENVZW, Nansen Note 2025-1: *Procédure de protection internationale et détention à la frontière*, 2025, 74 p”.

3. Beoordeling van de zaak

In het kader van verzoeksters voorliggende verzoek om internationale bescherming, werd reeds eerder een arrest geveld door de RvV. Bij arrest nr. 332 779 van 15 september 2025 werd daarbij de indertijd genomen beslissing van het CGVS vernietigd.

In het voormelde arrest werd onder meer gesteld:

“Gelet op hetgeen voorafgaat is de Raad van oordeel dat het eerste lid van artikel 57/6/4 van de Vreemdelingenwet in dit geval niet kon worden toegepast en dat dus beslist moest worden dat verder onderzoek noodzakelijk is, waarna verzoekster toegelaten diende te worden het Rijk binnen te komen. Er wordt herhaald dat verzoekster, die volgens de beslissing tot vasthouding in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats van 5 augustus 2025 het Rijk trachtte binnen te komen zonder aan de in de artikelen 2 en 3 van de Vreemdelingenwet gestelde voorwaarden te voldoen, in de luchthaven van Zaventem onmiddellijk een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend. Overeenkomstig het tweede lid van artikel 57/6/4 van de Vreemdelingenwet was aldus een verder onderzoek noodzakelijk en diende verzoekster toegelaten te worden het Rijk binnen te komen overeenkomstig artikel 74/5, § 4, 4° van de Vreemdelingenwet.”

In de bestreden beslissing wordt in dit kader aangegeven:

“Hierbij dient opgemerkt dat het CGVS reeds op 28 augustus 2025 tot deze conclusie kwam en een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus nam. U tekende tegen deze beslissing van het CGVS beroep aan voor de RvV zoals hierboven beschreven. De RvV vernietigde de genomen beslissing van het CGVS in arrest nr. 332779 omdat er in uw hoofde geen sprake zou zijn van een weigering tot medewerking en de in de bestreden beslissing aangehaalde situatie vermeld in artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, c) van de Vreemdelingenwet. De Raad besloot dat er bijgevolg geen rechtsgrond voorhanden was voor het nemen van de aangevochten beslissing volgens een versnelde procedure aan de grens. De RvV sprak zich niet uit over de grond van het door u ingediende verzoek om internationale bescherming. Het CGVS blijft bij de inhoudelijke beoordeling van de door u aangehaalde asielmotieven, doch houdt in deze nieuwe beslissing rekening met de beslissing van de RvV, en past bijgevolg geen versnelde procedure (aan de grens) toe overeenkomstig artikel 57/6/1, §1, c) Vw.”

Verzoekster wijst er terecht op, en verweerder geeft in deze beslissing ook zelf duidelijk aan, dat de bestreden beslissing, ondanks dat er in het voormelde arrest van de RvV gesteld werd dat verder onderzoek noodzakelijk was, inhoudelijk dezelfde is als de beslissing die reeds eerder werd genomen door verweerder. Bovendien werd deze beslissing reeds genomen een week nadat het voormelde arrest werd geveld, blijkt daarbij, zoals verzoekster met reden opmerkt in het voorliggende verzoekschrift, nergens uit het dossier dat er door verweerder enig verder onderzoek zou zijn gevoerd, zijn er in dit dossier geen bijkomende elementen opgenomen en is de bestreden beslissing louter gestoeld op de elementen die indertijd werden vergaard in het kader van de onterecht gevoerde versnelde procedure aan de grens.

Dient aldus te worden besloten dat verweerder het gezag van gewijsde van het voormelde arrest van de RvV in de bestreden beslissing schendt. Ondanks dat in dit arrest in duidelijke bewoordingen wordt gesteld dat verder onderzoek noodzakelijk was, blijkt noch uit de stukken van het dossier, noch uit de bestreden beslissing, dat verweerder dergelijk onderzoek zou hebben gevoerd.

Gelet op de flagrante miskenning van het gezag van gewijsde van voormeld arrest van de RvV vanwege verweerder, kleeft aan de bestreden beslissing een substantiële onregelmatigheid die door de RvV niet kan worden hersteld en dient de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te worden vernietigd op grond van artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 23 september 2025 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien oktober tweeduizend vijftientig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT